

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

NO. 22

CLEVELAND OHIO, TUESDAY MORNING, FEBRUARY 1, 1966

STEV. LXIV — VOL. LXIV

Nixon proli popuščanju

Richard Nixon, eden od ne-uradnih vodnikov republikanske stranke, je obsojil demokratske senatorje in kongresnike, ki so se izjavili proti predsednikovi politiki v Vietnamu.

WASHINGTON, D.C. — Pretekli petek je prišlo v zunanje-političnem odboru senata do ostre kritike predsednikove politike v Vietnamu. Sen. Morse je naravnost trdil, da je predsednik prekoračil polnomočje, ki mu ga je dal Kongres v avgustu 1964. Tudi sam predsednik odbora sen. Fulbright je odklonil politiko predsednika Johnsona.

V nedeljo je bivši republikanski predsedniški kandidat R. Nixon demokratske člane Kongresa obtožil "neodgovornosti" v njihovi kritiki predsednikove politike. To samo je pa škodljivo naporom za mir. Na televizijskem sporedu ABC "Vprašanja in odgovori" je izjavil, da republikanci ne bodo vojne v Vietnamu uporabili v volivni borbi prihodnjega jesen, če le ne bo predsednik L. B. Johnson postal preveč popustljiv. Republikanci po Nixonovih besedah letos ne bodo pri volitvah v boj s predsednikom, ampak s kongresniki in senatorji. Vsaj okoli 100 teh bojev bo zelo tesnih in se zmagata lahko v zadnjem tretju. Nixon je dejal, da utegejajo republikanci povečati število svojih članov v Predstavniškem domu pri novembrskih volitvah za 40 do 45.

Če napor za mir ne uspe, večina za odločnejši boj

CLEVELAND, O. — Znani ugotovljalec javnega mnenja Harris je te dni objavil, da je 61% izjavil, da je za odločnejši boj v Vietnamu z obnovo bombardiranja Severnega Vietnama vred, če napor za mir ne uspejo. Pred četrtem v letalskih napadih na Severni Vietnam se je izjavilo za povečanje letalskih napadov na Severni Vietnam le 39% povprašanih.

Večina je pripravljena na povečanje žrtev in povečanje vojskovanja v Vietnamu, če reči nočejo pristati na mirovne razgovore. Za to se je izjavilo 60% povprašanih.

Zanimivo, pa tudi razumljivo je, da so bolj proti povečanju vojnih naporov ženske, zlasti matere in žene. Nič manj zanimivo ni, da se je za povečanje vojnega napora izjavilo več srednješolcev kot učencev osnovnih šol in več visokošolcev (64%) kot srednješolcev.

Portugalska priljubljenost pri tujih potnikih

LIZBONA, Port. — Lani je preko 1.5 milijona tujcev obiskalo Portugalsko, skoraj 50% več kot v letu 1964. Poleg lepote, zgodovinskih spomenikov, ugodne klime privlačijo tujce na Portugalsko zlasti tudi — nizke cene.

Večina oblačno in malo topleje. Najvišja temperatura 25. Pozno popoldne bo verjetno začelo snežiti.

Novi grobovi

Frank Leskovic

Pred dnevi je umrl dobro poznani pionir Frank Leskovic, ki je živel dolgo vrsto let v North Madisonu, Ohio, na Hubbard Rd. Nedavno se je preselil k vnuku Edwardu Struni v Williamsfieldu, Ohio. Pokojnik je bil rojen 12. novembra 1879 v Sloveniji. Zena Johana mu je umrla leta 1952. Zapustil je sina Williama Leskovic, hčerko Mrs. Mary Struna, vnuka Edwarda Struno in pravnuke. Na mrtvaški oder je bil položen v Behmovem pogrebem zavodu v Madisonu, Ohio. Pogreb je danes ob enajstih dopoldne v cerkev Brezmadežnega Spočetja, v Madisonu, nato na pokopališče.

John Simcic

John Simcic, 72 let stari rojak, ki je do leta 1946 živel v Clevelandu, od kar se je l. 1913 preselil sem iz vasi Malo Ubiljsko pri Postojni, kjer je bil rojen in kjer je zapustil brata Franca in Filipa, je umrl v Berwinu, Ill. Njegovo truplo bo prepeljano v Cleveland, kjer bo danes ob 2 pop. do 10. zvečer na mrtvaškem odru v Želetovem pogreb. zavodu na E. 152 St. in od koder bo jutri ob 1.30 popoldne pogreb. Pokojnik je bil v Clevelandu zaposlen pri Fisher Body Corp., se leta 1946 preselil v Miami, Fla., in stopil l. 1962 v pokoj. Zadnji dve leti je živel s svojo ženo v Berwinu, Ill., skupaj z Mr. in Mrs. Anton Konchon. Pokojnik je zapustil ženo Antoinetto, roj. Ipavec, nekdanjo znano pevko Glasbene Maticice in dolgoletno tajnico Društva Napredne Slovenke št. 137 SNPJ, kjer je bil član tudi pokojnik.

Rose Moro

Včeraj je umrla v Holy Family Cancer Home 51 let stara Rose Moro, roj. Bukovec, po 7 mesecih bolezni, žena Franka, sestra Emila, Edwarda, Josepha Bukovec, Mary Rosenblock in Mary Weyant, hčerka pokojnih Jakoba in Mary. Bila je 26 let zaposlena pri Cleveite Co., bila je članica Washington No. 32 WSU (ZSZ) in Društva sv. Ane št. 4 SDZ. Pogreb bo iz Želetovega pogreb. zavoda na E. 152 St. v četrtek ob 8.15 v cerkev sv. Kristine ob devetih, nato na Kalvarijo.

John Solymosi

V Euclid Glenville bolnici je umrl John Solymosi s 7909 East Park Drive, preje z Bonna Ave. (E. 55 St.), rojen v Romuniji, od koder je prišel v Ame-

riko l. 1913. Zapustil je ženo Berto, roj. Kemendi, sina Johna in dva vnuka tu, v Romuniji pa brata Josepha in Karla. Pogreb bo iz Grdinovega pogreb. zavoda na Lake Shore Blvd. v četrtek ob desetih na Lake View pokopališče.

Anna Grigas

V Mt. Sinai bolnici je umrla 79 let stara Anna Grigas s 13908 Potomac Ave., vdova po Johnu, mati Doris Heina, pri kateri je živel. V Litvi, kjer je bila rojena, je zapustila dva brata in dve sestri. Pogreb bo iz Grdinovega pogreb. zavoda na E. 62 St. v četrtek ob dveh na Lake View pokopališče.

Pri varstvu zgodovinskih spomenikov naj bistveno sodeluje zvezna vlada

WASHINGTON, D.C. — Konferenca ameriških županov je s prispevkom znane Fordove ustanove naročila pri strokovnjakih posebno poročilo o stanju spomenikov in zgodovinskih spomenikov v naši državi. Poročilo je med drugim dognalo, da je bilo zadnjih 30 let podrti več kot polovica zgodovinskih stavb, ker pač ni nihče poklican, da se zanje briga. Kakor hitro postane prostor, kjer stojijo spomeniki ali zgodovinske stavbe, potreben za gospodarske ali prometne svrhe, pa izginejo stare stavbe, ki bi jih v vsaki drugi državi skrbno čuvali. Pri tem je pa Amerika še mlada država, bi morala zato veliko bolj paziti, kaj naj bo pokopano za zmeraj.

Konferenca je zainteresirala za to vprašanje tudi nekaj senatorjev in kongresnikov, ki so vsi obljubili svoje sodelovanje. Senator Muskie in kongresnik Widnall sta že vložila prvi zakonski predlog, ki pa gotovo ne bo ostal osamljen. Za varstvo spomenikov se je zavzel tudi sam predsednik Johnson. Odprto je pa vprašanje sodelovanja mest in držav. Ako te ne bodo začele varovati spomenikov in starih zgradb ali pa bodo napravile samo toliko, da dobijo federalno podporo, potem akcija ne bo zaživela pravega življenja.

Avtobus se ponesrečil v Črni gori

TITOGRAĐ, SFRJ. — Sedem oseb je bilo ubitih, sedem pa težje ranjenih, ko je avtobus v bližini tega mesta zdrsel s ceste v skalni jarek.

Kaj misli tujina o vietnamskem vojskovanju?

CLEVELAND, O. — Ameriška domača politika je tako hudo zaverovana v prepire, kdo prav presoja vojskovanje v Vietnamu in kdo daje pravilne nasvete predsedniku Johnsonu, da se ne brigamo dosti, kaj misli o Vietnamu svet zunaj naše dežele. Na to pa ni pozabil Gallupov zavod, ki je preko svojih podružnic in poslovnih zvez skušal dognati, kaj mislijo posamezni narodi o ameriških vojnih akcijah v Vietnamu, o njihovi upravičenosti in njihovi bodočnosti. 18 držav je Gallupova organizacija vzela na spisek. Da ugotovi, kaj mislijo o Vietnamu. Nekateri odgovori so sila zanimivi, ker se vidi iz njih, da so plod treznega premišljevanja in ne morda političnih spekulacij ali nepotrebnega razburjanja. Omenimo naj samo najbolj značilne!

V Zahodni Nemčiji skušajo razumeti ameriško stališče in

ga odobravajo. Bi radi videli, da zmaga Amerika, toda bojijo se, da bi Vietnam mogel dati povod za novo svetovno vojno. Zato se jim še zmeraj bolj vsiljuje prepričanje, da se bo vojna končala s kompromisom.

Z drugega vidika odobrava ameriško stališče večina švicarske javnosti. Verjame, da se Amerika bori v Vietnamu samo zato, da zajezi prodiranje komunizma v jugovzhodni Aziji. Za Švicarje je torej bolj proti komunizmu važnejši kot usoda Vietnama.

Podobno mislijo tudi na Dunaju, toda radi bližine komunističnih držav tega ne povedo kar naravnost. Zato pa tem glasnejše poudarjajo željo, da bi se vojskovanje v Vietnamu čim prej končalo.

Japonce najbolj skrbi, da bi vojskovanje v Vietnamu moglo prestopiti vietnamske meje in se preleviti v mednarodno kon-

Ameriške in domače čete v hudem boju z rdečimi v Vietnamu

Okoli 12.000 ameriških in južnovietnamskih vojakov skuša uničiti rdeče na ohalni ravnini okoli Bon Songa v Južnem Vietnamu.

SAIGON, J. Viet. — Pretekli teden so enote 1. ameriške konjeniške divizije ob sodelovanju z južnovietnamskimi padalci začele obsežno vojaško operacijo za uničenje rdečih v pokrajini Binh Dinh severno od Qui Nhona. Pri operacijah sodelujeta tudi dva bataljona Južnih Korejcev. Skupno naj bi bilo v pokrajini pri teh operacijah preko 12.000 mož neštveš ameriške marine, katerih okoli 5.000 se je izkrcalo v bližini področja omenjenih operacij.

Do večeraj naj bi bilo v teh operacijah pokončanih preko 525 rdečih. Ti so svoje položaje trdovratno branili in skušali že zavzeto področje dobiti znova v oblast s hudim protinapadom, ki se je razvil v boj moža proti možu.

Vojaške operacije so podpirala letala in zlasti helikopteri, ki so vedno znova strli s tal nedosegljiva oporišča trdovratno se branečih rdečih. Tako so vasico Tan An, kjer so se rdeči posebno zagrizeno upirali, koraj do tal porušili in zažgali, predno so mogle napadajoče enote vanjo.

Savdski kralj Fejsal ustvarja novo "islamsko zvezo"

AMAN, Jordan. — Savdski kralj Fejsal je postal zelo aktiven v zunanji politiki. Vodi na primer kar osebno vsa pogajanja za premirje v jemenski državljanski vojni. Sedaj misli tudi na novo "islamsko zvezo". V ta namen je že obiskal iranskega kralja. Sedaj se pa mudi na 7-dnevnem obisku v Amanu pri jordanskem kralju Huseinu.

V zvezo bi rad pritegnil še ostale arabske kronane glave in nekatere predsednike arabskih republik. Proti komu naj bi bila ta zveza naprjena? Na prvi pogled bi morala biti proti izraelski republiki, ki je skupen sovražnik vsega arabskega sveta. Morda je pa tudi proti Naserju, ki nič ne skriva, da so mu vsi arabski kralji zopni.

JOHNSONOVO ODLOČITEV SO V KONGRESU PODPRILI

Odločitev predsednika Johnsona, da je obnova letalskih napadov na Severni Vietnam nujna v obrambi ameriških in zaveznških življenj, je dobila v Kongresu splošno oporo, četudi ni bila sprejeta z navdušenjem. Kongres se zaveda težavnosti odločitve in trenutka, od Združenih narodov ne pričakuje nihče veliko, vendar je bila predsednikova odločitev obrniti se na nje ugodno sprejeta.

WASHINGTON, D.C. — Predsednik L. B. Johnson je ob desetih dopoldne včeraj preko radia in televizije obrazložil javnosti, da mu zaradi trdovratnega odklanjanja vsakih razgovorov od strani Severnega Vietnama ni kazalo drugega kot obnoviti letalske napade na Severni Vietnam, ki je vodnik in glavni oskrbovalec rdečega napada na Južni Vietnam. Poudaril je, da obnova letalskih napadov ne pomeni konec ameriških prizadevanj za končanje vojne v Vietnamu. V ta namen je naročil poslaniku Goldbergu pri Združenih narodih, naj zahteva posebno sejo Varnostnega sveta, na kateri bo podal podrobno poročilo o ameriških prizadevanjih za mir. Predsednik je pozdravil mirovne napore, papeža Pavla VI., ki je koncem tedna predložil naj bi Združeni narodi preko svojih nevtralnih članov posredovali za končanje vojne v Vietnamu.

Predstavniški dom je sprejel predsednikovo odločitev z bolj splošnim odobravanjem in izjavami podpore kot senat, kjer se je pretekli teden vršila o vojni v Vietnamu v okviru zunanje-političnega odbora precej ostra debata. Splošno odobravanje v senatu je žel predsednikov korak spravi vietnamsko vojno pred Združene narode. Sen. Morse, najostrejši nasprotnik vladne politike v Vietnamu, je dejal, da je obrnitev na Združene narodne prepozna najmanj za 2 leti in pol. Večina ostalih senatorjev, ki se je izjavila proti obnovi letalskih napadov na Severni Vietnam, je izjavila, da je bila odločitev stvar predsednika. Sedaj, ko se je on odločil, ga bodo podpirali. Vodnik demokratske večine v senatu Mansfield, ki se je zavzemal za odločitev letalskih napadov za nedolgučen čas, je nekako izrazil stališče vseh, ko je dejal: "Storil bom najboljšo, da ga podpremo po svoji najboljši sposobnosti. Popolnoma upoštevam težave in notranji boj o odločitvi, ki je njegova, - samo njegova!"

Na čelnik zunanje-političnega odbora senata Fulbright, eden vodilnih kritikov predsednikove zunanje politike, je dejal včeraj, "mi moramo podpirati naše borce na bojišču". Podprl je predsednikov napor za nadaljevanje prizadevanj za doseg miru.

Republikanska vodnika Dirksen v senatu in Ford v Domu sta izjavila, da podpirata predsednikovo odločitev, ker ta ni imel nobene izbire, ko je Hanoi tako brezobzirno zavračal vse napore za končanje vojne. Sen. G. Aiken, republikanec iz Vermonta, ki se je zavzemal za nadaljni odlog bombnih napadov na Severni Vietnam, je včeraj pozval Združene države, naj store vse korake, ki so potrebni v vojni, uvedejo naj splošno vojno obveznost, povišajo davke za kritje stroškov in uvedejo nadzor nad narodnim gospodarstvom.

Štrajk, ki se ga veselijo

ATENE, Gr. — V Grčiji imajo te tedne sezono za štrajke. Med drugimi štrajka jo tudi mestni delavci, ki skrbijo za čistočo v prestolici, in pa mestni peki. Vladi ni preostalo nič drugega, kot da je nabrala med vojakov poklicne peke in jih poslala v pekarno. Fantje so se tako dobro obnesli, da so za Atene spekli prvo noč nad milijon hlebov kruha, pa kakšnega!

Gospodinje so ga začele hvallati že na vse zgodaj jutraj in trdile, da tako dobrega kruha še ni jedla grška prestolica. S čiščenjem mesta pa niso tako zadovoljne. Pojavili so se namreč lastniki kamijonov in začeli odvažati smeti, seveda proti plačilu. Zakon sicer tega ne dovoljuje, toda oblast je zamažala, kajti čisto mesto je več vredno kot zakon, ki ga je rodil pritisk mestnega delavstva.

Grški časopisi upajo, da

AMERIŠKA DOMOVINA
6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:
\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:
\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:
\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

83 No. 22 Tuesday, Feb. 1, 1966

Italijanska vladna kriza

Na videz je to navadna politična kriza, ki skrbi za spremembo vlade v vsaki svobodni demokraciji. V resnici je pa tudi opomin italijanski politični svobodi, naj pazi, kaj dela.

Da je kriza Fanfanijevo maslo, o tem rimski politični krogi nič ne dvomijo. Fanfani ne more pozabiti, da ni več šef koalicijske vlade med krščanskimi demokrati in socialisti, dasiravno se je ravno on prizadeval cela leta, da je do koalicije prišlo. Mož ima pač med Nennijevimi socialisti več zanesljivih prijateljev kot v lastni stranki. Zato pri dosedanjih krizah vladne koalicije ni mogel znova splezati na mesto ministrskega predsednika. Skušal pa priti sedaj. Je skoraj prepričan, da se njegovemu glavnemu tekmecu Moro-ju ne bo posrečilo, da bi znova prišel za ministrskega predsednika.

To je navadna Fanfanijeva politična špekulacija, ki se opira ravno na to, na kar se ne bi smela: na razcep v italijanski krščanski demokraciji. Krščansko-demokratska stranka ima v parlamentu in senatu toliko mandatov, da so se poslanci in senatorji razcepili kar v štiri struje, za kar so odgovorne ambicije posameznih uglednih strankinih voditeljev. Vsak bi bil rad prvi; ako ni, pa razdira disciplino in solidarnost v strankini organizaciji. Zato so vse zadnje ministrske krize posledica preprirov v tej stranki in ne morda trenj med strankami. Tako so krize v krščansko-demokratskih vrstah postale tudi krize v vsej italijanski politiki.

Da se to ne more dobro končati za krščanske demokrate, napoveduje cela vrsta italijanskih političnih opazovalcev. V sedanjih strujah tiči kal za formalni razcep stranke. Desnica bo šla še bolj na desno in se združila v politične kombinacije s konservativnimi političnimi krogi, levica bo pa ostala v koaliciji s socialisti. V tej koaliciji bodo seveda Nennijevi socialisti zmeraj več pomenili. Nenni je imel vsekakor dober nos, ko je že pred 10 leti začel usmerjati svojo stranko stran od komunistov proti krščanskim demokratom. Morda se po tej poti kdaj dokoplje do ministrskega predsednika, saj je tudi socialist Saragat postal predsednik republike po zaslugi sporov med krščanskimi demokrati.

Bodočnost ni torej svetla za krščanske demokrate, ako jo opazujemo s tega vidika. Ni pa rečeno, da se razmere v krščansko-demokratski stranki ne bodo konsolidirale. Stranka ima veliko prijateljev, ki se politike ne udeležujejo, pa vendar nekaj pomenijo. Na primer papeža Pavla VI., ki ima veliko več političnega smisla in posluha kot marsikateri italijanski krščansko-demokratski politik. Ako bi papež rekel svojo besedo, bi to že nekaj zaleglo. Saj je že večkrat.

Kriza v sedANJI italijanski krščansko-demokratski stranki nas nehoti spominja na krize in usodo italijanske liberalne stranke med letom 1870 in 1914. Po zedinjenju italijanskega naroda je imela liberalna stranka političen monopol prav do začetka prve svetovne vojne. Oblast jo je tako pokvarila, da se je kmalu razletela v struje in frakcije. Namesto stranke so zavladale močne politične osebnosti od Cavourja do Giolittija. Boj med njimi je pomenil boj med političnimi strankami. Giolitti je pa tik pred prvo svetovno vojno napravil par usodnih napak, ki so pokopale njegovo politiko, politiko liberalne stranke in italijansko politično svobodo: smatral je pod svojo častjo, da se spozna s socialisti, še manj pa z ljudsko stranko pod vodstvom Don Sturza. Giolitti se je umaknil, njegovi nasledniki niso dorastli nalogam, sledil jim je Mussolini. Kako je končal Mussolini, vemo, kaj vse je doživel italijanski narod, tudi vemo.

Kot je pred desetletji počasi shirala liberalna stranka, tako hira sedaj tudi krščansko-demokratska. Obe razjeda ista politična bolezen: pomanjkanje sloge, solidarnosti in discipline. Kar je zadelo italijanske liberalce pred 50 leti, zadene lahko tudi sedanjo krščansko-demokratsko stranko. Razletela se bo v struje, ki ne bodo pomenile tega, kar pomeni sedanja enotna krščanska stranka. Kot je bil Giolitti zadnji veliki italijanski liberalni politik, tako je bil vsaj za takrat — tak politik za krščansko-demokratsko stranko De Gasperi. Med njegovimi nasledniki ni nobene tako močne osebnosti kot je bila njegova. Imel je talent in smisel za združevanje, njegovi nasledniki imajo pa smisel za cepitve.

Je precej vseeno, kak se bo razvijala in končala sedanja vladna kriza, ali naj v njej zmaga Fanfani ali Moro ali kdo drugi. Večjega reda v krščansko-demokratskih vrstah ne bo ustvarila. Tako bo vpliv in pomen stranke, ki ima v parlamentu in senatu relativno največ mandatov, pešal, drugi člani vladne koalicije bodo pa postajali pomembnejši.

Človek le ne more razumeti italijanskih konservativnih krogov. Kaj neki pričakujejo od razbite krščansko-

demokratske stranke? Ali se ne zavedajo, da bodo močni ostanki krščansko-demokratske stranke šli v še tesnejšo povezanost s socialisti in z njimi ustvarjali politične programe, ki bodo konservativcem nevarnejši, kot so sedanji. Ali pa mislijo konservativci, da bo zmleti krščansko-demokratski stranki sledil političen nered, ki bo spravil na vrh novega diktatorja, ne morda Mussolinijeve vrste, ampak vendarle diktatorja? Ali res mislijo, da bodo predsedniki republike, kot je Saragat, kaj takega dopustili?

Kar je danes Italiji bolj potrebno kot kaj drugega, je konsolidacija razmer v krščanski demokraciji. Od nje je trenutno odvisna bodočnost in usoda italijanske svobodne demokracije. Take vladne krize, kot jih Italija preživlja zadnja leta, so postaje na politični poti, ki vodijo Italijo navzdol, gotovo ne v njeno srečo.

BESEDA IZ NARODA

NOVICE OD SV. VIDA

CLEVELAND, O. — Pretekli teden smo imeli v Clevelandu mraz, posebno zadnje dni v tednu. In tudi snega se nam je naložilo. Termometer je zdrknil na nekaj stopinj nad ničlo, ponekod pa celo na nekaj stopinj pod njo. Takega mraza letos v Clevelandu še ni bilo, pa tudi že več let nazaj ne.

Slovenski družinski večer

Kljub občutnemu mrazu je Slovenski družinski večer, ki ga je priredila zadnja sobota Slovenska šola, dobro uspel. Samo prav redke oddaljene družine so zaradi mraza izostale, vse druge pa so prišle in prav nobeni za to ni bilo žal. Sicer pa prav ta večer ni pihala tako strupena sapa. Na večeru smo bili vsi ljubezni in dobro postreženi in zato zelo zelo zadovoljni. Hvala kuhinji! Ves večer je v dvorani vladala topla prijetna domačnost. "Veseli mornarji" so kot neugnani pridno skrbeli za zabavo. Mladi in tudi mnogi od odraslih so se do mile volje naražali. In ker so bili gostje zadovoljni, smo bili tudi prireditelji — Odbor staršev.

Prvo, kar želi Slovenska šola sedaj storiti, je, da se prisrčno zahvali vsem, ki so kakorkoli pripomogli, da je tudi ta njena prireditev moralno tako dobro uspela. Vsem, vsem, najbolj pa materam in dekletom, ki so hrbenica vseh naših šolskih prireditev, prisrčni Bog povrni!

Slovenska sredi

Biti dober Slovenec v zavedni slovenski sredi, kakršna obstaja npr. v domovini, je kaj lahko. Ostati trden, zaveden Slovenec v tujem okolju, v kakršnem npr. živimo mi, pa ni tako lahko. Za kaj takega je potrebno veliko žrtve.

Brez močne, zdrave slovenske srede slovenstva na tujem ni mogoče ohraniti. Tudi slovenske šole same temu ne morejo biti kos. Za to nam je potrebno mnogo več.

Temelj slovenske srede na tujem je in ostane družina, t. j. tista slovenska družina, v kateri starši in otroci spoštujejo svojo rodno besedo, se v njej med seboj pogovarjajo, v njej opravljajo družinske molitve, hodijo skupno k slovenskim službam božjim, koder seveda takšne obstajajo, pri njih naglas slovensko molijo in pojo, ki pošiljajo svoje otroke v slovensko šolo, imajo naročene in tudi bero slovenske liste in revije, podpirajo slovenske kulturne organizacije in ustanove, imajo svojo družinsko slovensko knjižnico, itd. itd. Iz takih družin sestavljena sredi je kos tudi na tujem ohraniti slovensko besedo dolgo dolgo.

Odbor staršev Slovenske šole pri Sv. Vidu je želel, da bi bila zadnja sobotna šolska družinska prireditev vsaj v malem izraz takšne slovenske srede.

Župnik Andrej postal monsignor

Še leto dni ni odtlej, kar je bil g. Andrej A. Andrew, župnik Naše Gospe v Wickliffe, O., imenovan za dekana v Painesville, O., pa je zanj že prišlo novo imenovanje: "The Catholic Universe Bulletin" od 28. pr.m. je prinesel sporočilo, da je sv. oče

Pavel VI. nedavno imenoval štiri duhovnike clevelandške škofije za monsignorje. Med nov oimenovanimi cerkvenimi odlikovanci je tudi naš dober prijatelj g. Andrej.

Gospod Andrej je bil posvečen v duhovnika 2. aprila 1929 po rajnkem škofu Jožefu Schremsu. Njegova prva in zadnja kaplanska služba je bila pri nas, pri Sv. Vidu. Tu je kaplanoval vse od 25. aprila 1929 pa do 11. januarja 1946, ko je postal župnik na župniji Matere Žalosti v Peninsuli, O. Na tej župniji je ostal do 4. okt. 1950, ko je postal župnik Naše Gospe s Karmelske gore v Wickliffe, O., ki je bila ustanovljena prav tisto leto.

Pri Sv. Vidu se zlasti starejši in srednji rod še danes dobro spominja g. Andreyja, nekdanjega svojega kaplana. Po rodu je gospod v Ameriki rojeni Slovák, ki pa se je v času svojega sedemnajstletnega dušnopastirskega delovanja pri Sv. Vidu dobro naučil tudi slovenskega jezika, tako da mu pastirovanje med Slovenci ni delalo nobene težave. Sicer mu pa znanje našega jezika prav hodi tudi danes na njegovi sedanjí župniji, v katero je vključen tudi prenekateri slovenski človek.

Rt. Rev. msgr. Andrej je zelo ljubezni in goreč duhovnik Gospodov. Vse svoje moči z ljubezni- pov posvečuje v čast božjo in v dušni blagor zaupanih mu vernikov. Njegovega odlikovanja se veselimo tudi vsi vidovski župljani ter mu k njemu iz vsega srca čestitamo. Z veseljem ga vključujemo v svoje molitve. Vemo, da ima še veliko dobrih načrtov, ki bi jih rad izpolnil. Bog ga živi!

Skupno prosimo Marijo za mir in soglasje na svetu!

Marija rada pomaga. Prosimoj! Vsak jo ima kaj prositi. Vsi pa jo ta mesec prav posebej prosimo za mir in soglasje na svetu ter da nas končno pripelje k sebi v nebesa!

Marija je posebno vesela, če se skupno obračamo k Njej. In to bomo storili letos s tem, da bomo pri Sv. Vidu s prihodnjo soboto, 5. svečana, začeli s skupnimi molitvami spet obhajati prvih pet sobot v mesecu. Ob 7. zvečer bo najprej sv. rožni venec s premišljevanjem, nato bo priložnost za sprejem sv. obhajila, nakar bo sledil blagoslov z Najsvetejšim. Več ko se nas bo zbralo, lepše bo in Marija nas bo tem bolj vesela.

Volitve cerkvenih mož

Zadnjo nedeljo so bili pri Sv. Vidu razdeljeni med vse odrasle župljanke in župljane volilnice za volitve treh cerkvenih mož za novo poslovno leto. Izpolnjenih volilnic je treba vrniti prihodnjo nedeljo dopoldne v volilno skrinjico, ki bo za to pripravljena pri glavnem cerkvenem vhodu.

Iz vojaškega življenja letalskega kapetana Johna Petriča jun. v Vietnamu

Preden je bil kapetan J. Petrič jr., o katerem je bilo danes teden nekaj govora v vidovskih novicah, poslan v Vietnam, je služil dve leti v ameriški arma-

ni blizu Frankfurta v Zapadni Nemčiji. Vojaško oporišče, na katerem pa je delal v Vietnamu, se nahaja jugovzhodno od Saigon na obali Južno-kitajskega morja (The South China Sea). Njegovo redno vsakodnevno delo je bilo, oskrbovati iz zraka ameriške vojaške posadke s hrano, orožjem, municijo itd. V ta namen mu je služilo znano ameriško težko dvomotorno prevozno letalo tipa Caribou, ki je sposobno, če je potrebno, prepeljati hkrati tudi po dva manjša ameriška vojaška tanka. Kot pilot te vrste letala je v Vietnamu napravil nad 500 ur vožnje ter dobil za to 10 odlikovanj odn. letalskih svetinj, t. j. po eno svetinjo (medaljo) za vsakih 50 opravljenih ur letenja odn. za vsakih 50 opravljenih letalskih nalog. Vsaka vožnja je nevarna. Kot na tleh tako tudi, kadar si v zraku, nikoli ne veš, kdaj in odkod in kaj bo priletelo. Podobno kot druge svoje zasede tako tudi svoje letalske zasede komunistični gerilci neprestano menjajo. Pri njih je vedno vse letenje. Pilotiranje v takih okoliščinah je sila nevarno in težko. Biti vedno priseben, t. j. da storiš vedno to, kar je v danem trenutku dostikrat edino odresilno, čeprav nadvse riskantno, to je tam glavno. V posebno kritični situaciji je bil tri- ali štirikrat, posebno hudo pa je bilo tisti-krat, ko je njegov sopilot na nekem znano nevarnem kraju zavil na desno in ne na levo, kakor je to vselej storil on, kadar je nad tistim krajem vodil letalo. Rešila sta se tako, da sta se iz pritičnega letenja momentano dvignila naravnost vertikalno visoko v oblake. V sreči je dobilo njuno letalo samo manj nevarne zadetke.

Morala ameriškega vojaštva v Vietnamu je, hvala Bogu, na splošno zelo dobra; pri nekaterih četah naravnost odlična. Bolj ko so fantje in moške duhovno močni, boljši borci so. V Vietnamu se že očitno pozna uspeh ideološkega izgrajevanja moštva. Tako tesno kot tokrat v Vietnamu se Amerikanci s komunistom še niso spoprijeli. Do vojske v Vietnamu se je boj med Amerikanci in komunistom bil bolj na površju, se pravi, s tehničnim orožjem in prvi vrsti. Korejska vojska je bila prekratka in tudi še daleč ni bila za vso Ameriko tako občutna, kot je današnja vojska v Vietnamu, od tod sedanje dodatno povečano "ideološko" oboroževanje ameriške armade. (Mimogrede bi pripomnil, da se je naš rojak kapetan Petrič, preden je stopil v vojake, nekaj let posvečal učiteljski službi ter da je bil zelo dober vzgojitelj mladine. Mnogo od tega je ohranil še naprej kot vojak ter mu je to v dobro.)

Kapetan J. Petrič jun. je danes v ameriški armadi kvalificiran pilot, padalec in "ranger", od tega tedna dalje pa je v posebnem kursu, v katerem se bo še kvalificiral za pilota-helikopterista. — Telesno je odličnega zdravja. J. S.

PO DVAJSETIH LETIH

KANADSKA DOMOVINA

Slovenski Dom so blagoslovili v Torontu

TORONTO, Ont. — Minulo soboto, dne 29. januarja 1966, ob 7.30 zvečer so torontski Slovenci imeli pomembno slovesnost. Župnik pri Mariji Pomočnici, častiti gospod Andrej Prebil je ob asistenci častitega gospoda profesorja Alojzija Ambrožiča blagoslovil novi prosvetni dom, ki ponosno nosi ime Slovenski Dom — Slovenian Home, na 864 Pape Ave. K blagoslovlitvi je prišlo preko 300 ljudi, kolikor jih sploh more v veliko in malo dvorano in v stranske prostore. Nekateri so morali oditi, ker ni bilo več mesta. Slovesnost blagoslovitve in otvoritve so počastili zastopniki federalne vlade Kanade, provincijske vlade Ontaria, župana in mestne uprave v Torontu, zastopniki Hrvatov, Ukrajincev, Čehov, Slovakov, Litvancev, zastopstva dobrodelnih in kulturnih ustanov, tako da je bila slovesnost tudi v tem oziru razveseljava podoba velikega ugleda, ki so si ga pridobili Slovenci v Torontu. Pet duhovnikov je bilo navzočih. Poleg že imenovanih dveh, še častiti gospod Jožef Časl, župnik hrvatske župnije, častiti gospod dr. Kamber in zastopnik ukrajinskega nadškofa v Torontu. Osebnost je zastopniku Doma izrekel čestitke župnik pri Mariji Brezmadežni, častiti gospod J. Kopač, pismene pozdrave in čestitke pa je poslal častiti gospod Jože Mejač, župnik v Winnipegu, Manitoba.

Po blagoslovlitvi je bila skupna večerja, ob koncu te pa lepa pozdravna slovesnost, ki jo je vodil slovenski odvetnik G. Ipač. Prvi je pozdravil domačin, predsednik odbora Slovenskega Doma, Lojze Dolenc. Nato so se vrstili pozdravi in čestitke zastopnikov kanadskih, ontarijskih in mestnih torontskih oblasti ter pozdravi drugih narodnostnih skupin in ustanov. Vrsto pozdravov je zaključil predsednik Narodnega Odbora za Slovenijo dr. Miha Krek.

V imenu ustanoviteljev in graditeljev Doma je potem Peter Markez povedal zgodovino nastanka tega novega središča kulturnega delovanja Slovencev v Kanadi, opisal potrebo in namene, ki naj jim služi nova slovenska hiša in se zahvaljeval vsem, ki so doslej žrtvovali in delali zanj ter vabil naj pristopijo še novi, da bi se mogle čim prej urediti in poravnati preostale obveznosti. Vsi v dvojnem navdušenju prirejajo rani so z navdušenjem prirejajo

vali in izražali svoje veselje nad naglim in velikim uspehom podjetnega gradbenega odbora in vseh, ki so pomagali in prispevali.

Takoj za govorom je nastopila skupina mladenk v narodnih nošah in ljubko odplesala nekaj slovenskih simboličnih rajan ter s tem uvedla zabavni del večera.

Vse je bilo zadovoljno in veselo. Niti hud mraz niti visok sneg nista mogla ovirati udeležbe ali kvariti razpoloženja. Vsak je občudoval in hvalil odlično notranjo ureditev in opremo doma, zlasti novo veliko dvorano in njeno izredno posrečeno in lepo razsvetljavo.

Por.

Z "Moose" banketa v Torontu

Toronto, Ont. — Skoraj 300 ljudi je prvič napolnilo dvorano novega Slovenskega doma na 864 Pape Ave. ob priliki letnega banketa STZ. Izgleda, da je bila udeležena tam nadvse izbrana družba: stavbeniki, inženirji, doktorji, inteligentje, podjetniki in drugi odlični gostje, označeni je bilo nadvse prisrčno in prijateljsko, ljudje navdušeni.

Banket je otvoril z molitvijo mladi profesor Ambrožič. Za STZ so govorili: starosta inž. F. Grmek, ki je pozval ljudi k slogi in sodelovanju in jih povabil k novemu Domu, potem ko je razložil napore in uspehe organizacije in jim naslikal nekaj društvenega življenja od telovadbe pa do lovskih pohodov. Za telovadce je izročil pozdrav mestostarosta Frank Arhar, za lovce je govoril Peter Golobič, dr. Peter Klopčič za smučarje in razglasil smučarske tekme za prvo nedeljo v marcu, ter Drago Cerar za odbojko. Janez Lovšin, ki je ustrelil enega musa, medtem ko je Frank drugega, je povedal kar po domače, kako je streljal na svojem bika.

Navzočih je bilo tudi nekaj Srbov, Hrvatov, Ukrajincev in še več Čehov. Za to skupino je govoril po češko G. Prekop Havlik, president Masaryk Memorial Instituta.

Tudi iz Ohsawe so bili navzoči ljudje in odlična deputacija iz Hamiltona: inž. Eržetič, R. Jeraj, inž. Mozetič.

Banket je potekel zelo disciplinirano, več kot pol miz je bilo že v naprej rezerviranih, ga Hacetova je odlično pripravila.

musa in Slavčki so zapeli in igrali zares lepo. Izmed ljudi, ki so se najbolj trudili in pomagali na banketu, moramo omeniti Cveto in Franka Arharja, Mici in Staneta Vovka, Lelo in Franka Grmeka ter fante telovadce, ki so hitro in organizirano servirali, Janeza Muhiča, mladce v garderobi, Lili in gospe: Lali, Mici, Cveta, Lela, Nada, Zita, ga. Stažarjeva, Meseceva, Gorjupova, Turkova, Dolenceva, Muhičeva, Senekovičeva, Koželjeva, Hacetova, ki so spekle tako okusno pecivo, prav prisrčna hvala vsem.

To je bila lepa demonstracija, da so ljudje zainteresirani v tako slovensko organizacijo, ki se edina še bori pod slovenskim grbom. Orli in Sokoli so nam skupno izražali vzpodbudo. Izgleda, da kar se ni posrečilo doma združiti, je mogoče uspelo vsaj sedaj v Torontu.

Kako pa zaleže beseda predsednika smučarskega odseka, se je pa pokazalo, ko je v noči od sobote do nedelje jutraj zasulo Toronto 18 inč snega in paraliziralo mesto, potem ko so naši gostje že bili vsi doma.

STZ Toronto

DROBTINE Z ZAPADA

LETHBRIDGE, Alta. — Porredke so novice s tegale konca južne Alberta. Dnevi nam potekajo po okoliščinah narekovane urniku, ki pa prinese, posebnost v mrzlih zimskih dneh kaj malo sprememb. Ena takih pa nam je prinesla predzadnjo januarsko nedeljo res slavnostno razpoloženje. Hribarjeva mama in Hribarjev oče, klen goranjski par, sta namreč na ta dan praznovala štiridesetletnico skupne zakonske poti. In gotovo je, da takle dan ni kar tako... Večkrat ste že čuli v poročilih s tehle ravnin Hribarjevo ime. Temo je povezano z vsakim našim udejstvovanjem od prvih dni prihoda semle l. 1949 pa vse do danes. Hribarjev oče so namreč naš pevski in muzikalni vodja, vsi družinski člani pevci zbora, razen mame, ki so pa pravičen kritik tega. Kadarkoli se naša skupina zbere bodisi za misijon ali ohect, naš zbor pokaže, kaj zmore, vselej se odreže v naše veselje in pevovodjin pones. Tako vsaj je vsakokrat povedal naš prvi misijonar p. Odiolo, ki kot veste, se res hudo razume na pevске reči, in tako trdi tudi naš sedanji stalni obiskovalec G. Jože Mejač, ki zdaj s misijoni pridno nadaljuje.

Hribarjev rod doma v kamniškem okraju. Nad Lukovico, ki je stisnjena vasica v dolini, se razprostira v breg lepo obdelana polja in lepi gozdovi. Zlato polje pravijo župniji in občini, ki pa seve združujeta pod svoje okrilje več vasic. Kadar je ti isti lepi breg obsejan s soncem, je vse res videti z zlatih, prelijavajočih se barvah. Prav blizu tam so se stekala moja vsakoletna počitniška leta in še danes se z veseljem spominjam pogledov na to, preko bregov razlito sončno zlato. V zlatopoljskih objemih je tudi vasica Trnovce, kjer se je koncem minulega stoletja rodil naš slavljenec g. Jernej Hribar. Tam mu je potekala vesela mladost. Na zdravem podeželju, v delu in pesmi. Ni se čuditi, da Poljanškov Jernej ni iskal daleč izven doma svojo življenjsko družino. Našel jo je kar pri sosedu Režku, Tončku Slapar. Poročena sta bila 25. januarja 1926 v farni cerkvi Marije Magdalene v Zlatem polju. Gospej Tončki Hribar življenje ni bilo najbolj rožnato radi zgodnje smrti njene mame. Mladod dekle je po njej prevzelo gošpodinjstvo in ko je umrl še oče, je podedovala posestvo, ki je poleg nje rabilo tudi gospodarja. Tam se je pričel torej nov

Hribarjev rod. Rodilo se jima je pet otrok, troje fantov in dve dekleti. Kmetija zahteva dosti dela in pridnih rok. Pa vendar je g. Hribarju ostalo še dovolj časa za prosvetno delo. Od leta 1928 do 1935 je bil župan zlatopoljske občine, od l. 1929 pa do 1942 vodja pomožne pošte in ker ga je Bog obdaril še s pevskim talentom, dobim glasom in spretnimi prsti, ki znajo obvladati orgle in klavir, je postal v Zlatem polju še kot fant organist in pevovodja. Da mu ni bilo lahko ob izbruhu druge svetovne vojne kot tako vidnemu občanu, je razumljivo. Preponosnega rodu, da bi hlapčeval tujcu, se je podal z mlado družino na pot. Trde so bile begunske postaje: Vetrinje, St. Gertraud pri Wolfsbergu, Dieteldorf, Mordorf pri Judentburgu in končno taborišče Trofaiaich, od tam pa slovo od Evrope in čez morje v Kanado. Seve ga je pesem spremljala vsa težka begunska leta; koderkoli je hodil, je bil organist in pevovodja.

V Salzburgu smo se prvič srečali, ko smo čakali, zbrani v vseh vetrov in različnih taborišč na transport. Pesem nas je zbližala, vse oddalj tu vezala. Oddle nam je namenjena skupna pot. Ko smo prišli v Lethbridge in njegovo okolico, je bila spet pesem, ki nam je marsikje utrla pot. Hribarjev oče so tudi tod sedli za cerkvene orgle in v svoji župniji še zdaj večkrat igrajo. Tudi začasni pevovodja so bili. Otroci so dorasli in se razšli, ustvarili svoje domove in družine. Stane je odražal v Ontario, Bart v Winnipeg, Ivan, Anica in Tončka pa so v Lethbridgu. In ti trije so očetu in materi priredili prijetno presenečenje. Po svečani maši in skupnem kosilu sorodstva so popoldne povabili tudi slovensko skupino tule na prisrčno domače proslavljanje na domu obeh slavljencev. Res smo se polnoštevilno zbrali, da jima čestitamo in proslavimo ta važen življenjski mejnik. Jedače vseh sort in oblik, dobra pijača sta bila res dobra podlaga razpoloženju, ki se je razvilo. Da smo krepko zapeli, je samoposebi razumljivo. Res prijetno popoldne je bilo, nekateri so ga podaljšali pri pozno noč in slavljencema kot vsem udeležencem bo ostal do godek še dolgo v lepem spominu. Slavljencema pa še enkrat čestitamo in iskreno želimo vse najlepše v bodočih dneh!

Pak

"ZLOČIN IN KAZEN"

TORONTO, Ont. — Gotovo se bo še marsikdo spominjal dopisa pod gornjim naslovom v lanskem avgustu, ki opisuje tragedijo pri Matijevih na Utiku, ko je bil v svoji rojstni hiši ubit Bogoskrunilec Andrej Jankovič. Pred kratkim sem dobil iz Ljubljane poročilo o tej obravnavi pred sodiščem, v katerem je tudi poročilo, kakšen preobrat je nastal v tej zadevi. Ker vem, da bo to zanimalo marsikoga iz te okolice, zlasti pa Dobrovec in Povhagrajce, zato sem se namenil, da podam tu skoraj vso storijo, ki se je odigrala pred sodiščem v Ljubljani, katero mi je poslal prijatelj. Glasi se takole:

"Na zatožni klopi je sedel obtoženi Zdešar Jože, star 41 let, iz Stranske vasi pri Dobrovi, delavec pri lesnem kombinatu Ljubljana (Trobočeva žaga v Kozarjah. — Moja pripomba). Porochen in oče dveh otrok. Obtožen je bil, da je tistega dne v hiši svoje žene večkrat udaril s topim delom sekire po glavi brata svoje žene, torej svojega svaka Andreja Jankoviča in ga tako hudo poškodoval, da je radi poškodb takoj umrl.

Po zagovoru, ki ga je podal Zdešar med preiskavo in po pri-

povedovanju njegove žene, ki je bila zaslšana kot priča, se je dogodek istega večera na kratko odigral brez prič, če ne štejemo otrok, takole: Andrej je prišel pozno zvečer domov, nakar se je spet začel prepri, kar se je zgodilo večkrat pri Zdešarjevih. Eden izmed razlogov za kreg je bil tudi, ker je dala mati kmetijo svoji hčerki, ne pa pokojnemu Andreju. Med kregom je začel groziti, da bo vse pobil in požgal. Prišlo je do prepiranja med Zdešarjem in Jankovičem, nakar naj bi ga Zdešar pobil s sekiro. Pokojnika je nato naložil na samokolnico in ga zapečeval v Gradaščo. Za tem je šel domov, vzel še njegovo kolo in ga prav tako vrgel v vodo, da bi izgledalo, kot da se je Jankovič s kolesom ponesrečil ter padel v vodo. Truplo pokojnika so čez par dni našli blizu mostu v Kozarjah.

Zdešar se je pri zagovoru nekoliko skliceval na silobran, med tem ko je bilo pričevanje, kot ga je podala njegova žena, tako obremenljivo za njega, da po mnenju tožilca silobran res ne bi prišel v poštev. Kljub temu pa ni nihče pričakoval takšnega preobrata, kot je nastal med sodno obravnavo. Zdešar je namreč svoje priznanje iz preiskave preklical in začel odločno zatrjevati, da je pokojnika ubila njegova žena. Iz njegovega zagovora, kakor tudi od njegovega zagovornika se je zvedelo, da sta se z ženo v naprej zmešala, da bo on prevzel krivdo za uboj, žena bo pa doma gospodarila, skrbela v zaporu, da ne bo v prevelikem pomanjkanju.

Zakaj je Zdešar kar naenkrat spremenil svoje priznanje, je hotel pojasniti tako, da ga je žena sedaj, ko je v preiskovalnem zaporu, pustila na cedilu in se ga celo poskušala iznebiti. Zato je sklenil, naj pride resnica na dan.

Povedal je, da sta dogodek, ki se je odigral, videla tudi otroka, odigral naj bi se pa tako, da je žena najprej udarila brata po hrbtu, nato pa še po glavi; vendar pa je bila pri tem tako nespretna, da je z ročajem sekire udarila tudi njega po glavi.

Na to hudo obdolžitev je sodišče ponovno zaslhalo Alojzijo Zdešar, čeravno je imela pravico, da ji kot priči ni treba odgovoriti na nobeno vprašanje, ki bi jo spravilo v kazenski pogon. Na to jo je pred zaslišanjem predsednik senata še opozoril. Pri zaslišanju so sodniki pustili, da je povedala, kako se je odigral dogodek, pri čemer je pa svoj opis, čeprav zelo obremenjen za moža, podala precej drugače, kot pri preiskovalnem sodniku, tako, da je na sodnike takaj napravila slab vtis. Nato ji je predsednik predložil, kaj je izpovedal njen mož in česa jo dolži. Toda Zdešarjeva je to vztrajno zanikala in med sočutenjem z možem je padlo veliko grobih očitkov. Možu je pri tem očitala, da laže, da jo hoče pokopati, da bi rešil sebe in drugo. Zasliševanje je postalo vse bolj tragično-dramatično in prič so se noge večkrat pre

ENRICA V. HANDEL - MAZZETTI:

Jese in Marija

II.

"Gospod je zdaj tako blizu večnosti. Zato prosim gospoda pristrčno in resno, naj misli na svojo dušo in naj dovoli priti spovedniku in se odpove svoji krivi veri, naj se izpove svojih grehov in prejme sveti oltarni zakrament."

"Kaj pa še drugega?" je vprašal on.

"Kar je še treba, vam bo že spovednik povedal."

"Ali stoji zunaj?"

"Ne, pa pojdem jaz ponj," je zaklicala veselo.

"Stoj, ni treba!" je stegnil roko. Šele tedaj vidi žena, kako je z njim. Na tak posmeh ni vajena.

"Gospod torej noče?"

"Ne, gospod noče." Njegov posmeh jo boli do srca. Tako daleč se je pripeljala, toliko je prestala. Začne mu prigovarjati, četudi ji pravi njegov obraz, da se mož ne bo vdal.

"Saj res veliko zahtevam od

gospoda, vem; pa gospod bo zato imel toliko tolažbo in toliko sladkost. Po spovedi postane človeku tako dobro in lahko... Gospod bo skušil — in sveto obhajilo — o kolika sreča ga čaka po tolikem trpljenju!"

Ali pa ve gospod, da ni dveh Kristusov in da zato tudi dveh pravih cerkva ne more biti? Ali ve, da je Jezus dejal svetemu Petru: "Pasi moja jagnjeta!" in mu dal moč zavezovanja! Svetega Petra naslednik pa je papež v Rimu. In ali ve gospod, da je Bog postavil sedem zakramentov, ne samo dva ali tri, kakor pravijo nekatoliški. Gospod naj vse to premisli, pa ne bo vztrajal niti uro dlje v veri, ki ni nič drugega ko okrnjeno krščanstvo.

Tako se je vedno bolj razvnela; dokazi, ki pač niso bili sami biseri, ji bisernato teko z lepimi ustnic.

Jese je stopal po ječi gor in dol, vlekoč noge za seboj, in pogledoval s svojimi mrzličnimi očmi, kako visoko je sonce. Še devetnajst ur, je računal. Komaj da se je menil za to, kaj žena govori.

"Ali gospod noče poklicati spovednika? Lepo prosim!"

Ne draži ga to, kar žena govori, marveč da se zmotno vrti v krogu. Tako ga utegne moriti celo uro.

"Pustite me vendar! Ne maram tega storiti!"

"Ali ni gospod slišal?"

"Slišal sem, slišal!"

Njo zgrabi strah. On noče govoriti; noče se dati prijati. Da bi se prepiral in zmerjal! Zastonj je vse, brez uspeha boš morala oditi. — Uboga duša se bo pogubila. To ne sme biti! Velja, kar velja!

"Gospod Jese!" Njen glas je zdajci grozeč, njene oči ga jezno ošinejo. "Naš Gospod Bog se ne

šali. Jutri ta čas boste ležali v rakvi in vaša duša bo pred Bogom!"

"Jezus, Jezus!" je sodel on burno. V rakvi, strašna beseda! Saj zdaj še živi, gorka mu je še kri, njegove mišice se še pnejo. Vse to naj bo jutri mrtvo — v rakvi? Strašno! On tega še ne verjame — ne more —

Videla je, kako ga je pretreslo; tedaj je vpila še krčeviteje, položivši vso moč svoje vere v svoje besede.

"Gospod, vaše telo je zgubljeno, nobene rešitve ni več. Zato morate misliti na svojo dušo, zadnja ura je!"

"Mislim na svojo dušo," je dejal nesrečni. Odtaval je k svoji postelji in vzel križ raz blazino in ga pokazal Mariji.

"Tu glejte, s tem križem je umrla moja mati. Držala ga je v eni roki, drugo je položila na svojo glavo in rekla: 'Fant, ostani zvest svoji veri!' S tem križem in zvest svoji veri bom umrl in upam brez dvoma, da me moj Kristus ne bo zavrgel."

"Na križu ni Kristusa, saj ni pravi križ," je rekla Marija. "Kdo vam bo odpustil vaše grehe? Nič nečistega ne pride v nebesa in vi ste velik grešnik."

"Kaj pa sem naredil tako hudega?"

"Tega ne veste? Duhovnika ste ranili z morilsko roko; sveto cerkev ste preganjali in svečice naše Ljube Gospe ste hoteli uničiti."

Zdaj ga oblije rdečica; roke se mu stisnejo v pest in drhtijo krčevito.

"Kako je bilo z duhovnikom takrat, ve Bog in veste tudi vi. Bili ste zraven, ko me je zmerjal; Na vaše besede me je obsodil; — nočem misliti na to, minilo je. Kar pa se tiče slike," — se je vzpel in si položil pesti na prsi in oči so mu gorele — "v tem pa sem imel prav. Odvzemite mi te verige, pa grem tja in jo še danes uničim. Podoba je sramotna, malič Boga in človeštvo! Bog je lep; vi ste pa napravili babjega hudiča za Boga. In to naj bo greh, da sem šel v boj proti vašemu vražarstvu? Tega naj se spovem vašim spovednikom, jelite? — Jutri," je dvignil roko proti nebu — "ko bom ležal pod mečem, hočem prositi nebo, naj pošlje ognja nad vašo spako!"

CHICAGO, ILL.

CHICAGO, ILL.

MALE HELP

CUTTING
ROOM
FOREMAN
EXPERIENCED

APPLY

POLLACK
BROS.

315 E. Wallace St.

Fort Wayne, Ind.

Tel: 219-744-2378

(26)

MALE HELP

ENGINEERS
FABRI-TEK
SENIOR ENGINEERS

Fabri-Tek has opened an Instrument Division in Madison, Wis. Opening for senior engineers exist now. Positions require the ability to design logics and circuits for signal averaging test equipment, specify components and test procedures.

Must have B.S.E.E. or M.S.E.E. with 3 to 8 years of design experience.

Call or write in confidence to: A. D. Silberman, Personnel Department, FABRI-TEK, Incorporated 1019 E. Excelsior Blvd., Hopkins, Minn. 612-935-5518

FABRI-TEK INCORPORATED

An Equal Opportunity Employer

(24)

HIRING NOW

Modern Plant, City Production. Labor. Make top money. No lay-offs. Job security with opportunity to advance in company. Full occupancy benefits. New modern clay sewer plant.

Apply in person:

Personnel Dept. — Mr. Chergosky

STREATOR DIVISION

J. B. Clow & Sons, Inc.

Gary Ave., South of Route 64

Carol Stream, Illinois

(1,3,7,9,14,16 feb.)

MACHINISTS - 1st CLASS

& ROLLER DIE GRINDER OPRS. \$3.60 PER HR. MIN PLUS BONUS of 10%-20%-30% AND MORE.

Over base rate. Stable employment Paid medical-Life insurance. Night premium. Paid lunch period, paid pension plan, paid vacation and holidays. Modern production facilities. Excellent opportunity. NO AGE LIMIT.

Apply in person or call

CONTINENTAL TUBE CO.

2401 Grant Ave., Bellwood, Ill.

LI 7-7700, Ext. 34.

(22)

Umolknil je in se stresel od razburjenja po vsem telesu. Tedaj se je žena spozabila v svoji razburjenosti sprčo tega, da si upa zdaj in tukaj sramotiti sveto, in v svoji bolečini, da se bo dejanje, za katero jo je Bog poklical, izjalovilo sprčo njegove trdovratnosti. Besede, ostre kakor meči, so prišle z njenih milih ustnic:

"Ogenj bo prišel, pa bo vas žgal! — Pa pojdite tja s svojim krivim križem in s svojo krivo vero in s srcem, polnim zasmehovanja svetega! ... Ne bi rada videla kraja, kamor greste! Včeraj je nekdo pri nas umrl brez zakramenta, nesrečno... Vi veste za svojo uro, oni ni vedel."

"Kdo je umrl?" je vprašal Velderndorff; od trenutnega strahu mu je skoraj usahnil glas.

"Landersperger."

Ze ko je povedala, se je kesala. Toda beseda je izgovorjena.

Zbledel je ko stena, h kateri je omahnil.

"Saj ni res!"... je sodel. "Lazete se... ne dam se nalagati!"

Ni odgovorila z besedo, a njeno obličje je govorilo jasno: "Nisem se zlagala!"

"Kdaj?" je vprašal hripavo, s tresočimi se ustnicami. "Včeraj," je odvrnila komaj slišno. "Odpustite mi, gospod, da sem vam povedala!... Moj Bog, ne bi bila smela!"

"Janez, moj Janez!" je zaklical v svoji bridkosti. "Je li res, da si umrl? Zakaj me niso ubili včeraj? Še to bolečino moram nositi?"

Sedel je na posteljo in gledal s steklenimi očmi kvišku. "Vsi so me zapustili," je govoril s pridruženim glasom predse, "le ti si mi bil zvest! O pač, v Pechlarnu, kjer so šli vsi čezme — in v Schallaburgu — v Schallaburgu!"

Položil je glavo na blazino, si pokrtil obličje za upadlimi rokarni in začel ihteti.

Marija je izvlekla svojo ruto in jo vrtela v rokah. Kaj je le naredila! Ubogega, zapuščenega človeka, je zadel na srce za njegovo zadnji dan! "Gospod Jese, odpustite mi!"

"Ta pa še zmerom tu stoji," se je poskušal nasmejati, a mu je jok zlomil glas. "Pojdite!" je pokazal proti vratom. "Zdaj lahko poveste svojim duhovnikom... da sem ležal pred vami... in jokal... pa jim povejte tudi... zakaj!... Za najbolj zvestega prijatelja... najboljšega... kar jih je."

"Kdaj?" je vprašal hripavo, s tresočimi se ustnicami. "Včeraj," je odvrnila komaj slišno. "Odpustite mi, gospod, da sem vam povedala!... Moj Bog, ne bi bila smela!"

"Janez, moj Janez!" je zaklical v svoji bridkosti. "Je li res, da si umrl? Zakaj me niso ubili včeraj? Še to bolečino moram nositi?"

Sedel je na posteljo in gledal s steklenimi očmi kvišku. "Vsi so me zapustili," je govoril s pridruženim glasom predse, "le ti si mi bil zvest! O pač, v Pechlarnu, kjer so šli vsi čezme — in v Schallaburgu — v Schallaburgu!"

Položil je glavo na blazino, si pokrtil obličje za upadlimi rokarni in začel ihteti.

Marija je izvlekla svojo ruto in jo vrtela v rokah. Kaj je le naredila! Ubogega, zapuščenega človeka, je zadel na srce za njegovo zadnji dan! "Gospod Jese, odpustite mi!"

"Ta pa še zmerom tu stoji," se je poskušal nasmejati, a mu je jok zlomil glas. "Pojdite!" je pokazal proti vratom. "Zdaj lahko poveste svojim duhovnikom... da sem ležal pred vami... in jokal... pa jim povejte tudi... zakaj!... Za najbolj zvestega prijatelja... najboljšega... kar jih je."

"Kdaj?" je vprašal hripavo, s tresočimi se ustnicami. "Včeraj," je odvrnila komaj slišno. "Odpustite mi, gospod, da sem vam povedala!... Moj Bog, ne bi bila smela!"

"Janez, moj Janez!" je zaklical v svoji bridkosti. "Je li res, da si umrl? Zakaj me niso ubili včeraj? Še to bolečino moram nositi?"

Sedel je na posteljo in gledal s steklenimi očmi kvišku. "Vsi so me zapustili," je govoril s pridruženim glasom predse, "le ti si mi bil zvest! O pač, v Pechlarnu, kjer so šli vsi čezme — in v Schallaburgu — v Schallaburgu!"

Položil je glavo na blazino, si pokrtil obličje za upadlimi rokarni in začel ihteti.

Marija je izvlekla svojo ruto in jo vrtela v rokah. Kaj je le naredila! Ubogega, zapuščenega človeka, je zadel na srce za njegovo zadnji dan! "Gospod Jese, odpustite mi!"

"Ta pa še zmerom tu stoji," se je poskušal nasmejati, a mu je jok zlomil glas. "Pojdite!" je pokazal proti vratom. "Zdaj lahko poveste svojim duhovnikom... da sem ležal pred vami... in jokal... pa jim povejte tudi... zakaj!... Za najbolj zvestega prijatelja... najboljšega... kar jih je."

"Kdaj?" je vprašal hripavo, s tresočimi se ustnicami. "Včeraj," je odvrnila komaj slišno. "Odpustite mi, gospod, da sem vam povedala!... Moj Bog, ne bi bila smela!"

"Janez, moj Janez!" je zaklical v svoji bridkosti. "Je li res, da si umrl? Zakaj me niso ubili včeraj? Še to bolečino moram nositi?"

Sedel je na posteljo in gledal s steklenimi očmi kvišku. "Vsi so me zapustili," je govoril s pridruženim glasom predse, "le ti si mi bil zvest! O pač, v Pechlarnu, kjer so šli vsi čezme — in v Schallaburgu — v Schallaburgu!"

Položil je glavo na blazino, si pokrtil obličje za upadlimi rokarni in začel ihteti.

Marija je izvlekla svojo ruto in jo vrtela v rokah. Kaj je le naredila! Ubogega, zapuščenega človeka, je zadel na srce za njegovo zadnji dan! "Gospod Jese, odpustite mi!"

"Ta pa še zmerom tu stoji," se je poskušal nasmejati, a mu je jok zlomil glas. "Pojdite!" je pokazal proti vratom. "Zdaj lahko poveste svojim duhovnikom... da sem ležal pred vami... in jokal... pa jim povejte tudi... zakaj!... Za najbolj zvestega prijatelja... najboljšega... kar jih je."

"Kdaj?" je vprašal hripavo, s tresočimi se ustnicami. "Včeraj," je odvrnila komaj slišno. "Odpustite mi, gospod, da sem vam povedala!... Moj Bog, ne bi bila smela!"

"Janez, moj Janez!" je zaklical v svoji bridkosti. "Je li res, da si umrl? Zakaj me niso ubili včeraj? Še to bolečino moram nositi?"

Sedel je na posteljo in gledal s steklenimi očmi kvišku. "Vsi so me zapustili," je govoril s pridruženim glasom predse, "le ti si mi bil zvest! O pač, v Pechlarnu, kjer so šli vsi čezme — in v Schallaburgu — v Schallaburgu!"

Položil je glavo na blazino, si pokrtil obličje za upadlimi rokarni in začel ihteti.

Marija je izvlekla svojo ruto in jo vrtela v rokah. Kaj je le naredila! Ubogega, zapuščenega človeka, je zadel na srce za njegovo zadnji dan! "Gospod Jese, odpustite mi!"

"Ta pa še zmerom tu stoji," se je poskušal nasmejati, a mu je jok zlomil glas. "Pojdite!" je pokazal proti vratom. "Zdaj lahko poveste svojim duhovnikom... da sem ležal pred vami... in jokal... pa jim povejte tudi... zakaj!... Za najbolj zvestega prijatelja... najboljšega... kar jih je."

"Kdaj?" je vprašal hripavo, s tresočimi se ustnicami. "Včeraj," je odvrnila komaj slišno. "Odpustite mi, gospod, da sem vam povedala!... Moj Bog, ne bi bila smela!"

"Janez, moj Janez!" je zaklical v svoji bridkosti. "Je li res, da si umrl? Zakaj me niso ubili včeraj? Še to bolečino moram nositi?"

Sedel je na posteljo in gledal s steklenimi očmi kvišku. "Vsi so me zapustili," je govoril s pridruženim glasom predse, "le ti si mi bil zvest! O pač, v Pechlarnu, kjer so šli vsi čezme — in v Schallaburgu — v Schallaburgu!"

Položil je glavo na blazino, si pokrtil obličje za upadlimi rokarni in začel ihteti.

Marija je izvlekla svojo ruto in jo vrtela v rokah. Kaj je le naredila! Ubogega, zapuščenega človeka, je zadel na srce za njegovo zadnji dan! "Gospod Jese, odpustite mi!"

"Ta pa še zmerom tu stoji," se je poskušal nasmejati, a mu je jok zlomil glas. "Pojdite!" je pokazal proti vratom. "Zdaj lahko poveste svojim duhovnikom... da sem ležal pred vami... in jokal... pa jim povejte tudi... zakaj!... Za najbolj zvestega prijatelja... najboljšega... kar jih je."

"Kdaj?" je vprašal hripavo, s tresočimi se ustnicami. "Včeraj," je odvrnila komaj slišno. "Odpustite mi, gospod, da sem vam povedala!... Moj Bog, ne bi bila smela!"

"Janez, moj Janez!" je zaklical v svoji bridkosti. "Je li res, da si umrl? Zakaj me niso ubili včeraj? Še to bolečino moram nositi?"

Sedel je na posteljo in gledal s steklenimi očmi kvišku. "Vsi so me zapustili," je govoril s pridruženim glasom predse, "le ti si mi bil zvest! O pač, v Pechlarnu, kjer so šli vsi čezme — in v Schallaburgu — v Schallaburgu!"